

**De waarde van prediking in het leven en de groei van een gemeente.
Uit leiderschaps handboek 1 van Dudley Daniel (NCMI).**

1 Cor. 1:21 (HSV)

21 Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven.

In het gemeenteleven van onze tijd vinden we soms moderne trends die ertoe neigen prediking als minder belangrijk te zien en dan gaat de betekenis ervan verloren. Daarom is het belangrijk de kracht die er in prediking ligt opnieuw te benadrukken.

8.1. Oorzaken voor dit verlies in betekenis van prediking

1. Onjuiste nadruk op pastorale zorg.
Door een onjuiste nadruk op innerlijke genezing en bevrijding kunnen mensen afhankelijk worden van pastorale begeleiding. Een groot gedeelte van pastorale zorg ligt echter in de vernieuwing van ons denken door de prediking van Gods Woord.

Romeinen 12:2 (HSV)

En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

2. Verkeerd gebruik van huiskringen.
Huiskringen zijn bedoeld om de eenheid te versterken, elkaar te leren ondersteunen in geestelijke en praktische dingen, voor elkaar te bidden, te verdiepen wat zondags geleerd wordt. Huiskringen zijn niet bedoeld om de verantwoording die de gemeenteleiding draagt, wat leer en onderwijs betreft, over te nemen.
3. Verkeerde nadruk op activiteiten
Activiteiten die door Gods Geest geleid zijn, zijn goed en behulpzaam. Ze kunnen echter niet de plaats innemen die God aan prediking heeft gegeven. Activiteiten zijn niet bedoeld als tijd vuller of om als dekmantel te dienen voor het tijdsgebrek van de leiders om een preek voor te bereiden en te brengen.
4. Verkeerde indruk van evangelisatie
Ook voor evangelisatie geldt dat God door de dwaasheid der prediking redden wil.
5. Te vaak „gastprekers“ uitnodigen
De schapen moeten de stem van de herder (gemeenteleider) leren kennen.
6. Verkeerde nadruk op het „priesterschap van alle gelovigen“
De leiders nemen zelf niet voldoende leiding en voeren hun verantwoordelijkheden niet zelf uit.

Al deze punten zijn natuurlijk op zichzelf goed en nodig, maar door er de verkeerde nadruk op te leggen kunnen we de indruk scheppen dat de prediking minder belangrijk is.

Preekstudie deel 8 – De waarde van prediking

8.2. De waarde van prediking

1. De preek zegt wat God zegt! Door het Woord openbaart God zijn wil.
2. De preek geeft voeding aan de schapen en biedt ze hoop en troost.
3. De preek behandelt levensvraagstukken en geeft er antwoorden op.
4. De preek brengt geestelijke volwassenheid.
5. De preek daagt mensen uit tot overgave en tot het besluit om toe te laten dat God hen van binnen verandert.

8.3. De voorbereiding van de preek

John Stott stelt voor dat de prediker bij zijn voorbereiding door 6 fasen gaat:

1. Het kiezen van een thema of schriftgedeelte:
 - Liturgisch: bv. Kerst, pasen, Pinksteren...
 - Actuele omstandigheden: de levenssituaties van de toehoorders, een komende verkiezing, een nationaal schandaal, een catastrofe, abortus,...
Mensen vragen zich af: Wat zegt Gods woord erover? Ga er gevoelig mee om.
 - Pastoraal: als een probleem of nood in de geestelijke ontwikkeling van de gemeente blootgelegd wordt. Ken de toestand van de schapen.
 - Persoonlijk: dingen die God op dit moment aan de prediker openbaart.
2. Denk erover na!
Stott zegt: het thema of schriftgedeelte voor de volgende zondag moet minstens de maandag ervoor vast liggen:
 - Lees je tekst
 - Lees het weer
 - Lees het nogmaals!
 - Onderzoek de tekst en stel vragen:
Wat betekent de tekst? (Wat was de oorspronkelijke betekenis?)
Wat zegt het vandaag?
Welke beloften zijn in de tekst aanwezig?
3. Formuleer de hoofdgedachte van de tekst!
 - Stel een lijst op van al de gedachten in de tekst
 - Vind en formuleer de hoofdgedachte in de tekst
 - Vraag jezelf af: wat zegt God? Wat benadrukt Hij?
 - Weersta de verzoeking om je eigen mening in de tekst te interpreteren
 - Probeer alleen een hoofdboodschap door te geven
De mensen zullen zich na afloop van de preek weinig aan details herinneren, maar de hoofdgedachte zullen ze onthouden!
4. Stel de inhoud van de preek samen waarbij de hoofdgedachte onderstreept wordt!
 - Haal alles dat niet bij deze hoofdgedachten hoort genadeloos weg
 - De preekstof moet de hoofdgedachte belichten en versterken.

- De woorden van de prediker moet helder, duidelijk en levend zijn!
 - Illustraties:
 - o Illustreren betekent belichten, een licht werpen op een anders donker voorwerp. Illustraties moeten als de ramen in een huis zijn.
 - o Gevaren:
 - Ze zijn te bekend
 - Ze leiden de aandacht af van de belangrijke punten.
5. Vind de juiste inleiding!
- Een inleiding is noodzakelijk. Ze moet niet te lang en te gecompliceerd zijn.
 - Een goede inleiding vervult het volgende doel: ze trekt de aandacht, maakt nieuwsgierig, en smaakt naar meer!
 - Een inleiding stelt het thema voor en voert de toehoorders ernaartoe.
6. Kom tot een afsluiting, conclusie!
- Stott zegt: Het slotgedeelte is moeilijker dan de inleiding. Sommige predikers schijnen niet in staat te zijn om hun preken tot een einde te brengen. Ze draaien in rondjes heen en weer als vliegtuigen die zonder instrumenten op een mistige dag proberen te landen!
- Het slotgedeelte moet dat wat de tekst gezegd heeft, versterken.
 - Het moet de Heilige Geest de gelegenheid geven om de mensen aan te spreken en hen tot persoonlijke keuzes te leiden.

8.4. De preek zelf:

Leef je boodschap!

Dan zal je niet monotoon, ongebalanceerd of onecht overkomen.

Preek met volle overtuiging en passie.

Geef de mensen de kans om te reageren en laat God zijn Woord met tekenen en wonderen bevestigen!

Mark. 16:20 (HSV)

20 maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen.